

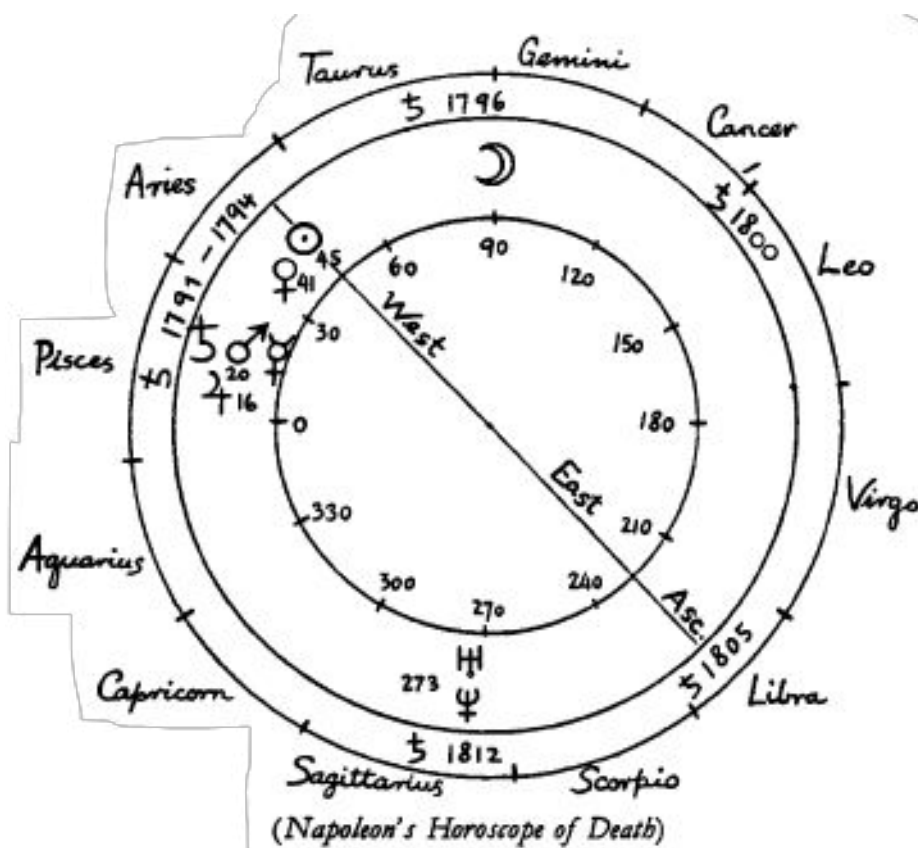
Het stervens-astrogram

De Moderne Mystiek en Wetenschapsreview
Artikel door Willi Sucher, februari 1938

Onze studie van het geboorte-astrogram en van de bredere perspectieven die daarmee verbonden zijn, werd in de laatste artikelen tot een zekere conclusie gebracht. We gaan nu verder met een heel ander aspect van onze relatie tot de sterrenwereld. Het is de horoscoop - het sterrenbeeld in de hemel - op het moment van overlijden.

Het maken van een stervens-astrogram is iets heel nieuws in de astrologie en lijkt om te beginnen misschien zelfs een loos avontuur; want wat men doorgaans van astrologie verwacht is een prognose, een voorspelling van wat er in de toekomst gaat gebeuren. Alleen het geboorte-astrogram, die zich aan het begin van het aardse leven afspeelt, lijkt daarvoor nuttig, terwijl het stervens-astrogram - die aan het einde van het leven is - ons niet kan helpen bij het voorspellen van de gebeurtenissen in dit leven. Toch kan vanuit deze horoscoop een ander en veel groter vooruitzicht worden ontvouwen. Daar opent zich het perspectief van het leven en de evolutie van de ziel in het bestaan na de dood.

Dit is de positieve waarde van het stervens-astrogram. Het beeld in de hemel op het moment van de dood is als een brandpunt waarin aan de ene kant het hele aardse leven dat tot een einde is gebracht wordt verzameld (zoals in een vrucht het innerlijke wezen van een plant verborgen ligt), terwijl aan de andere kant deze constellatie als een beeld van een nieuw begin is; namelijk de doorgang van de ziel door kosmische geestelijke werelden na de dood, naar een toekomstig leven op aarde.

Daarom heeft de studie van het stervens-astrogram niets te bieden aan die egoïstische motieven die zo vaak de belangstelling voor de geboortehoroscoopen wekken. Toch kan het ons leiden naar het waarnemen en herkennen van de geestelijke vruchten van een aards leven dat nu voorbij is. Het verzamelt, als in een groot kosmisch beeld, alles wat men van zichzelf heeft gemaakt tijdens een aards leven en dat nu beslissend zal werken aan het vormen van zijn toekomst. Het stervens-astrogram is als een stukje kosmische opvoeding voor de mensen op aarde. Het laat zien hoe het menselijk werk op

aarde, dat al in het verleden is, in zijn kosmische aspect verschijnt - of zoals we het ook zouden kunnen zeggen, hoe het verschijnt voor het oordeel van de goden. Het leert ons hoe we het meest vruchtbaar kunnen omgaan met de problemen van ons leven op aarde. Dus, zelfs voor onze lezing van het geboorte-astrogram, zullen we er goed aan doen om het stervens-astrogram zeer serieus te nemen. Dit zal het duidelijkst naar voren komen in het vervolg.

Om te beginnen zullen we de sterfconstellaties van historische personages tot in de kleinste details uitwerken. Het meest interessant is bijvoorbeeld het beeld in de hemel ten tijde van de dood van Napoleon. Er wordt ons verteld dat hij in de avond van 5 mei 1821 stierf, net toen de zon in de zee onderging.

Bij het opstellen van een stervens-astrogram hebben we te maken met dezelfde wiskundige en astronomische voorwaarden die gelden voor een geboorte-astrogram. Bovendien moeten we bij het nemen van de kosmische foto als geheel ook hier drie verschillende elementen in ogenschouw nemen: Ten eerste het gegeven feit van de aardse ruimte, waarbij één aspect van het plaatje precies vastligt; ten tweede de planeten, met al hun definitieve posities ten opzichte van dit aardse aspect, hetzij onder de horizon, hetzij erboven in het oostelijke of het westelijke halfrond van de hemel; ten derde de relatie van zowel de planeten als de aardse ruimte tot de dierenriem.

Het stervens-astrogram van Napoleon presenteert een zeer opvallend beeld. De zon is net ondergegaan en bevindt zich op het westelijk halfrond. Dicht bij de zon staat Venus. Nog verder onder de westelijke horizon bevindt zich een grotere groep planeten in het sterrenbeeld Vissen, want daar zien we in nauwe conjunctie Saturnus, Jupiter, Mars en Mercurius staan. De maan gaat van de Stier naar de Tweelingen. Tenslotte is er in Boogschutter een conjunctie van wereldhistorische betekenis van de twee recentelijk ontdekte planeten Uranus en Neptunus. In deze conjunctie zien we een kosmische gebeurtenis van historische betekenis die zelden voorkomt, al was het maar vanwege de zeer langzame schijnbare beweging van deze verre planeten. De volgende conjunctie van Uranus en Neptunus zal pas aan het eind van de huidige eeuw plaatsvinden.

Dit is dus wat ons wordt gegeven, puur door de verschijnselen in de hemel. Alle planeten behalve Uranus en Neptunus staan op het westelijk halfrond, in de descendant, in hun relatie tot de aardse ruimte. Daarnaast is er de eigenaardige opstopping van planeten in Ram en Vissen. Om te beginnen hebben we niet meer dan deze fenomenen om mee te werken, want in schril contrast met de astrologie van de geboorte zijn er geen traditionele ervaringen of regels om ons te helpen.

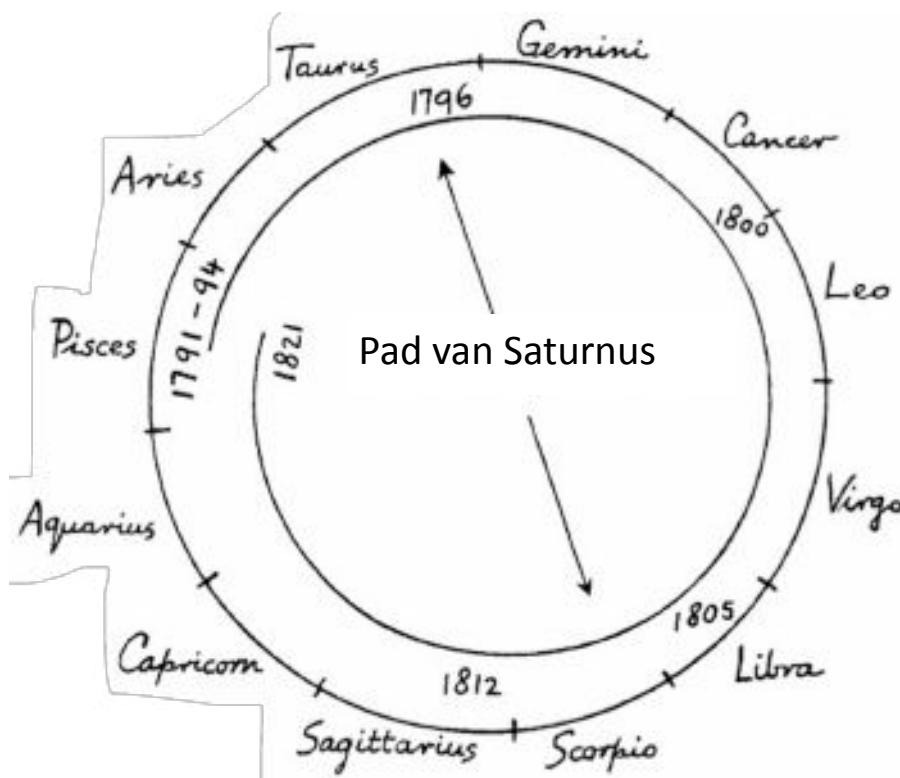
Waar hebben de verschijnselen zelf dan mee te maken? Laten we eerst onze aandacht richten op alles wat bepaald wordt door de oost- en west-relatie van de aardse ruimte tot de kosmos. Onder de horizon in het westen zien we een regelmatige barricade van planeten. Het geeft bijna de indruk van een gebalde vuist. Hierin zien we een beeld van het buitengewone karakter van Napoleon, dat als een komeet tot op de dag van vandaag en in zijn generatie verschijnt, volkomen onverwacht, onberekenbaar in zijn uitwerking. De gebalde en verstopte macht gaat onder de westerse horizon door; het is als een vermoeide terugval in de avond van een dag, die vele trieste en moeilijke gebeurtenissen met zich mee heeft gebracht.

Zoals bij de geboorte, zo ook bij de dood, hebben deze richtingen in de ruimte een nog diepere betekenis. De ascendant van de geboorte is een beeld van de intrede van de mens vanuit de maan in de aardse sfeer. Dus ook bij de dood is de oostelijke richting een beeld van iemands vertrek naar de maansfeer, weg van de aarde. In occulte broederschappen tot op de dag van vandaag, wanneer zielen door de poort van de dood zijn gegaan, spreken zij over hen als "naar het eeuwige Oosten" zijn gegaan. De oostelijke richting toont de toekomstige weg van de mens naar het leven na de dood en vice-versa, de westelijke richting zou aangeven wat nu voorbij is.

Als dit zo is, dan is voor Napoleon de richting van zijn binnenkomst in de maansfeer na de dood in de richting van de Weegschaal. In het beeld van de Balans hebben we een indicatie van zijn karakter als een man die voortdurend schommelt tussen de krachten van het licht en die van de duisternis, en die inderdaad helemaal niet begrepen kan worden als een gewone aardse man. Geheel andere voorwaarden van evenwicht of balans heersen in hem dan bij de normale menselijke ziel op aarde.

Daartegenover staat het verleden in het westen, namelijk wat hij achter zich laat. Hier hebben we dan de merkwaardige opeenhoping van veel planeten. Om het in één beeld samen te vatten, kunnen we het misschien als volgt zien: hij gaat weg in het teken van het evenwicht, de Weegschaal, op zoek naar het evenwicht voor zijn eigen wezen, want op zijn rug is er de zware last die zich manifesteert in de westerse hemel, de kosmische realisatie van alle ernstige en afschuwelijke gevolgen van zijn pad van geweld over het toneel van de westerse geschiedenis, die terugvalt als een zware last van schuld op zijn schouders.

Op het eerste gezicht lijkt het alsof deze manier van kijken naar de constellaties van de dood nogal subjectief is. Toch hebben vele jaren van werk met dit soort horoscoop de aanwezigheid van nog diepere relaties onthuld die eindelijk bevestigen wat er gezegd is. Deze bevestiging is vooral te danken aan het kosmische schrift van Saturnus - de passage van Saturnus door de dierenriem.

Laten we nog eens nadenken over de opeenhoping van de planeten in Vissen in het stervens-astrogram van Napoleon. Dit is zeker een zeer belangrijke eigenschap. We zullen zien dat Saturnus ongeveer 30 jaar eerder, rond 1791-4, de plaatsen in de dierenriem bezette die op het moment van de dood door deze hele groep van planeten werd bezet. Voor Saturnus duurt het ongeveer 30 jaar om een ronde in de dierenriem af te leggen. Bovendien zullen we de volgende gegevens vinden: in het jaar 1796 was Saturnus op de plaats waar de maan in de stervens-astrogram staat.

Vervolgens is in het jaar 1800 stond Saturnus op het culminatiepunt van de dierenriem, in het sterrenbeeld Leeuw, ging in 1805 de Weegschaal door; de ascendant op het uur van de dood. Tenslotte kwam Saturnus in 1812 in Boogschutter waar Uranus en Neptunus hun conjunctie hadden in 1821. Dit zijn de doorgangen van Saturnus-transits in het verleden. Het is het tegenovergestelde van wat we doen in de geboorte-astrogram, waar we vooruitgaan in de tijd als we de doorgangen van Saturnus of andere planeten bestuderen door de essentiële punten van de horoscoop. Deze doorgangen van Saturnus in het verleden, die betrekking hebben op het moment van overlijden, zullen leiden tot heel individuele gegevens voor elk menselijk leven. We komen dus tot het volgende beeld:

Als we nu de biografie van Napoleon vergelijken met het panorama in de tijd waarnaar deze vroegere transities van Saturnus ons hebben geleid, dan zullen we ontdekken dat in Saturnus' geschrift in de hemel de belangrijkste stations van zijn leven inderdaad zijn opgenomen. Op het moment van de dood vinden de planeten hun weg naar alle plaatsen in de hemel waar Saturnus stond bij deze bijzondere gebeurtenissen in het leven van deze mens.

Een machtig beeld van de kosmische tijd is dus te zien in de sterrenbeelden van het moment van zijn overlijden. Net als de open bladzijden van een levens-kroniek bevatten de sterren het levensverhaal van de persoon die net door de Poort van de Dood is gegaan.

Laten we nu het stervens-astrogram van Napoleon vanuit dit gezichtspunt bekijken. In de tekening van de horoscoop hier boven zijn de vroegere doorgangen van Saturnus en hun volgorde in de tijd binnen de buitenste cirkel aangegeven. Om te beginnen hebben we de doorgangen langs de essentiële posities in Vissen en Ram, in de jaren 1791- 1794. Het is de tijd van de chaotische omstandigheden van de Franse Revolutie. De machtige sociale impuls die de drijvende kracht op de achtergrond van deze gebeurtenissen was, kreeg een zware tegenslag te verduren, op de manier waarop dat vaak gebeurt. Uit de chaos werkte een enkele man zich op in een positie van absolute macht. Het was Napoleon die uit het niets opstond in het jaar 1796, de tijd van Saturnus' doortocht langs de plaats van de maan bij zijn dood en het bevel voerde over de Italiaanse veldtocht. De overwinning die hij daar behaalde was een belangrijke stap in zijn fenomenale opmars. Saturnus schrijft het op in de machtige kosmische achtergrond van de Stier. Rond de eeuwwisseling hebben we Saturnus' passage door het culminatiepunt van de dierenriem in de Leeuw, het beeld van kracht en macht. Napoleon was nu op het hoogtepunt van zijn continentale macht, van zijn afgedwongen verkiezing tot Eerste Consul van de Republiek in 1799, tot zijn kroning als keizer en de verpletterende nederlaag van Pruisen en de Oostenrijkers in 1804. Daarna komt Saturnus in het stervens-astrogram op plaatsen in de hemel die onder de oostelijke horizon liggen; een neergang begint met de ongelukkige problematiek van de Russische veldtocht van 1812. Dit houdt verband met de doorgang van Saturnus langs de Uranus-Neptunus conjunctie in het stervens-astrogram. De krachten van het lot komen hier binnen en brengen de ondergang teweeg van deze absolutistische geest die zich met zijn zucht naar macht over een heel continent uitstreckte. In deze conjunctie van Uranus en Neptunus worden diepgaande spirituele relaties onthuld over de meteorachtige opkomst van dit vreemde wezen, dat met al zijn destructieve impulsen toch ongewild veel impulsen ten goede bracht in de evolutie van de westerse wereld, roerend in het actieve leven vele sluimerende krachten ontvlamd, zowel in individuen als in naties - krachten die in die tijd wakker moesten worden geschud.

Tenslotte zien we Saturnus terugkeren naar zijn beginpunt in Vissen en, in verband daarmee, Napoleon's slepende ziekte en dood op het eenzame eiland. Om nog eens te herhalen wat al werd aangegeven, de sterrenbeelden aan de westerse hemel in deze stervens-astrogram leiden ons weer naar het beginpunt, de tijd van de Franse Revolutie. De drang naar een beter sociaal leven werd omgevormd tot het tegenovergestelde, tot de heerschappij van het pure geweld. Als Saturnus weer is terugkeert in de Vissen - na eenmaal rond te zijn gegaan in de dierenriem - is het leven van deze mens gedoofd en eindigt er op het pijnlijke ziekbed een pad van het lot dat is gericht op het realiseren van gigantische en ambitieuze plannen, maar bezaaid met ontelbare gevallen van menselijk leed en lijden. Denk bijvoorbeeld aan de terugtocht van zijn grote leger uit het Russische grondgebied! Deze dingen vallen terug als zware schuld op het wezen van Napoleon. Deze schuld staat in grote letters beschreven in de positie van de planeten aan de westerse hemel op het moment van zijn dood. Want daar zien we het beginpunt van zijn carrière waarvan we ons kunnen voorstellen, dat als hij de ware geestelijke impulsen had voortgezet die aan het begin van de Franse Revolutie ten grondslag lagen, hij een minder schuldbeladen pad had kunnen inslaan.

Het stervens-astrogram wordt dus geopenbaard als een opsomming van het aardse leven dat nu voorbij is. Er staat een ontzagwekkend kosmisch tafereel voor ons, waarin de belangrijkste momenten van het leven van de mens zijn gegraveerd. Maar er is ook nog iets anders aan verbonden. Geestelijk onderzoek vertelt - en mensen die weer tot leven kwamen na een dreigende dood door verdrinking of op andere wijze - dat de menselijke ziel in de eerste periode na de dood een machtig herinneringstableau van het voorbije aardse leven beleeft, waarin alle belangrijke punten van dit leven als in beelden zijn vervat. Dit is niets anders dan het menselijke etherlichaam, bevrijd van zijn functioneren binnen het lichamelijke fysieke en zich nu onthullend in zijn ware karakter als lichaam van de tijd - want zo moesten we het noemen in onze studies van het prenatale-astrogram. Het etherlichaam wordt nu een tableau vivant in de tijd, met daarin alle herinneringen aan het leven. Het is met dit lid van de mens dat het stervens-astrogram het meest intiem verwant is.

Bovendien is het nu Saturnus die dit kosmische beeld schildert. Saturnus heeft inderdaad het meest te maken met het vastleggen van de geschiedenis; het is de kosmische kroniekschrijver, die alles vastlegt wat er in het leven van individuen en van de mensheid gebeurt.

Saturnus legde ook vast wat er gebeurde in de noodlottige tijden van de Franse Revolutie (1792-4), de opkomst van Napoleon en de ontvouwing van zijn leven in de daarop volgende jaren. Dit alles werd door de planeet Saturnus in de grote kosmische kroniek stil en onpartijdig vastgelegd. Saturnus zou verschillende vermeldingen hebben opgenomen op verschillende plaatsen in de kosmos zoals dit door Napoleon's levensweg op aarde was gegeven. Het belangrijkste is het menselijk handelen, dat - in de manier waarop we werken en handelen - onmiskenbaar binnen de sfeer van morele vrijheid valt. Maar als we ooit onze beslissingen hebben genomen en ons leven daarnaar hebben geleid, dan hebben we voor onszelf een lot geschapen dat werkt in de toekomst. Zo zal Saturnus ook zijn intrede doen en met de macht van het lot zo werken, dat de dood van de persoon plaatsvindt wanneer de planeten zich op de plaatsen in de dierenriem bevinden waar de opmerkelijke gebeurtenissen van het leven door Saturnus zijn vastgelegd. Zo onderging Napoleon in de jaren van de Franse Revolutie bepaalde innerlijke beslissingen die belangrijk werden voor de rest van zijn aardse leven. Saturnus legde deze vast in het sterrenbeeld Vissen. Dit werd zo belangrijk voor het verdere lot van Napoleon dat zijn dood moest volgen op een moment dat bepaalde planeten in Vissen stonden, zoals inderdaad het geval was in zijn stervens-astrogram.

Zo wordt het aardse leven van een mens twee keer gereflecteerd in het kosmische geheugen. Enerzijds verschijnt het in het etherische lichaam of lichaamsvormende krachten. Het geheugen, dat daar vastgehouden wordt, wordt in het moment van de dood bevrijd om de grote tableau-ervaring van het hele leven te worden. Maar ook in de grote kosmos is er op dit moment een herinneringstableau van het voorbije aardse leven. Het is een zeer belangrijke verbinding. De kosmos wacht op het verslag van het aardse leven dat we naar hem toe zullen brengen. De kosmos wacht op wat er door de menselijke etherlichamen naar hem toe zal stromen - een spirituele herinnering doordrongen van aardse feiten en ervaringen. Want het is een feit dat het menselijk etherlichaam heel snel na de dood volledig is opgelost in de kosmos; daarom past het sterrenbeeld op het moment van de dood zich aan aan het tafereel dat zich in het etherlichaam van de stervende bevindt, en vindt de dood plaats op zo'n moment dat de twee in harmonie met elkaar zijn. De horoscoop van de dood is als het ware een negatief, een mal, een holle vorm, die beantwoordt aan de omstandigheden in het etherlichaam van het individu en goed aangepast is om ze te ontvangen. Voor zijn verdere bestaan heeft de kosmos deze etherische substantie nodig die uit de mensheid op aarde komt. Onze verdere studie zal deze spirituele feiten in een nog voller licht brengen.